2021_6_522_526 **സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ**

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021_6_522_526 **സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ**

ബ്രിജേഷ് സിംഗ്

v.

ഉത്തർ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും

2021 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 646

2021 ജൂലൈ 20

[ജസ്റ്റിസ് ഡോ. ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡും ജസ്റ്റിസ് എം.ആർ ഷായും]

ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973: വകുപ്പ് 378 – കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള അപ്പീൽ – വിചാരണക്കോടതിയുടെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ അനുമതി നൽകി – ഹൈക്കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ട തത്വങ്ങൾ – വസ്തുതകൾ: രണ്ട് മുതൽ ആറ് വരെയുള്ള എതിർകക്ഷികളെ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരവും സ്ത്രീധന നിരോധന നിയമപ്രകാരവുമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തരാക്കി – ഈ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചയാൾ നൽകിയ അപ്പീലിനുള്ള അപേക്ഷ ഹൈക്കോടതി തള്ളി – അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചു: ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ വകുപ്പ് 378-ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി പാലിക്കേണ്ട ആവശ്യകതകൾ പാലിച്ചിട്ടില്ല – തെളിവുകളുടെ സ്വഭാവം, കണ്ടെത്തിയ കാര്യങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി കുറഞ്ഞ പക്ഷം ചുരുങ്ങിയ രൂപത്തിലെങ്കിലും ഹൈക്കോടതി അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തണം – തെളിവുകളും വിധിന്യായത്തിലെ കണ്ടെത്തലുകളും പരിഗണിക്കാതെ, വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധി ഒരു സാധ്യത മാത്രമാണെന്ന ലളിതമായ പരാമർശം ഹൈക്കോടതിക്ക് അത്തരം അപേക്ഷകൾ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ചുമതലപ്പെടുത്തിയ കർത്തവ്യത്തിന് ചേർന്നതല്ല – സംസ്ഥാനവും വിചാരണക്കോടതിയുടെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിനുള്ള വിധിന്യായത്തിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. അപവദിത വിധിന്യായത്തെ തുടർന്ന് ആ അപേക്ഷയും

ഹൈക്കോടതി തള്ളി – അതുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു – കേസ് പുതിയ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് തിരികെ അയക്കുന്നു – ശിക്ഷാനിയമം, 1860 – വകുപ്പ് 149-നോടൊപ്പം ചേർത്തുവായിച്ച വകുപ്പ് 302, വകുപ്പ് 304B, വകുപ്പ് 498A – സ്ത്രീധന നിരോധന നിയമം – വകുപ്പ് 3, വകുപ്പ് 4.

മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം vs ഗിരിരാജ് ദുബെ **(2013) 15 എസ്.സി.സി 257:[2013] 1 എസ്.സി.ആർ 1097;** *മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം vs വിത്തൽ റാവു പ്രീതിറാവോ ചവാൻ* **(1981) 4 എസ്.സി.സി 129;** *ഒറീസ സംസ്ഥാനം vs ധനിറാം ലുഹാർ* **(2004) 5 എസ്.സി.സി 568:[2004] 2 എസ്.സി.ആർ 68;** *രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം vs. സോഹൻ ലാൽ* **(2004) 5 എസ്.സി.സി 573:[2004] 1 സപ്ലി. എസ്.സി.ആർ 480;** *ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം vs അജയ് കുമാർ* **(2008) 3 എസ്.സി.സി 351: [2008] 2 എസ്.സി.ആർ 552;** *മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം vs സുജയ് മങ്കേഷ് പോയറേക്കർ* **(2008) 9 എസ്.സി.സി 475:[2008] 13 എസ്.സി.ആർ 750;** *ചമൻ ലാൽ vs ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം* **(2020) എസ്.സി.സി ഓൺലൈൻ എസ്.സി 988** *എന്നിവ ഉദ്ധരിച്ചു.*

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[2013] 1 എസ്.സി.ആർ 1097 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 4

(1981) 4 എസ്.സി.സി 129 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 6

[2004] 2 എസ്.സി.ആർ 68 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 6

[2004] 1 സപ്ള്ി എസ്.സി.ആർ 480 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 6

[2008] 2 എസ്.സി.ആർ 552 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 6

[2008] 13 എസ്.സി.ആർ 750 പരാമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക 6

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2021 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 646.

2014 ലെ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 372 (അനുമതിക്കുള്ള അപ്പീൽ) പ്രകാരമുള്ള ക്രിമിനൽ മിസലേനിയസ് ആപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 351 ൽ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതി 24.09.2014-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

സീനിയർ അഡ്വ. സോണിയ മാത്തൂർ, അഡ്വ. ഉദയ് പ്രകാശ്, അഡ്വ. പുനിത് പഥക്, അഡ്വ. വിപുൽ ശുക്ല, അഡ്വ. സുജിത് കുമാർ, അഡ്വ. റാംജീ പാണ്ഡെ എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

അഡ്വ. രാജൻ ചൗരസ്യ, അഡ്വ. സർവേഷ് സിംഗ് ബാഗേൽ, അഡ്വ. സുരേന്ദ്ര നാഥ് പാണ്ഡെ, അഡ്വ. സെഡ്.യു. ഖാൻ, അഡ്വ. എം.സെഡ്. ചൗധരി, അഡ്വ. സുലൈമാൻ മുഹമ്മദ് ഖാൻ, അഡ്വ. സയ്യിദ് ഇംതിയാസ് അലി, അഡ്വ. അലി സഫീർ ഫാറൂഖി, അഡ്വ. അഫ്താബ് അലി ഖാൻ എന്നിവർ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ താഴെ പറയുന്ന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു:

ഉത്തരവ്

1 അനുമതി നൽകി.

2 2014 ഓഗസ്റ്റ് 14-ന് ഗാസിയാബാദിലെ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ, 2012-ലെ 2125-ാം നമ്പർ സെഷൻസ് ട്രയൽ കേസിൽ രണ്ടു മുതൽ ആറു വരെയുള്ള എതിർകക്ഷികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കി. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം, വകുപ്പ് 302 (വകുപ്പ് 149-നോട് ചേർത്ത്), വകുപ്പ് 304B, വകുപ്പ് 498A, കൂടാതെ സ്ത്രീധന നിരോധന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3, 4 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളാണ് അവർക്കെതിരെ ചുമത്തിയിരുന്നത്. ഈ വിധിക്കെതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ അനുമതി തേടി, യഥാർത്ഥ വിവരദാതാവായ അപ്പീൽവാദി ക്രിമിനൽ മിസലേനിയസ് ആപ്ലിക്കേഷൻ (അപ്പീൽ നമ്പർ 351/2014 നുള്ള അപേക്ഷ) മുഖേന

ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു. അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ഈ അപേക്ഷ തള്ളി:

"വിധിയും രേഖയും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, വിചാരണ ജഡ്ജിയുടെ വീക്ഷണം വികലമോ യുക്തിരഹിതമോ ആണെന്ന് പറയാനാവില്ല. തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാട് സാധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ പോലും, വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധി ഒരു കാരണവശാലും സാധ്യമല്ലാത്ത ഒന്നാണെങ്കിൽ മാത്രമേ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയുള്ള ആ ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാൻ സാധിക്കൂ. നിലവിലുള്ള തെളിവുകൾ വെച്ച്, വിചാരണക്കോടതി സ്വീകരിച്ച കാഴ്ചപ്പാട് ന്യായമായ ഒരു സാധ്യതയല്ല എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.

ഇക്കാരണത്താൽ, അപ്പീൽ നൽകാനുള്ള അപേക്ഷയിൽ കഴമ്പില്ല, അതിനാൽ അത് തള്ളിക്കളയുന്നു. തൽഫലമായി, ഈ അപ്പീലും തള്ളിയിരിക്കുന്നു.

3 2016 ഒക്ടോബർ 17 ന് കാലതാമസം മാപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് പ്രത്യേകാനുമതി ഹർജിയിൽ നോട്ടീസ് അയച്ചു. നോട്ടീസിനെ തുടർന്ന്, രണ്ടുമുതൽ ആറുവരെയുള്ള എതിർകക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി ശ്രീ. സെഡ്.യു. ഖാൻ ഹാജരായി.

4 അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ സീനിയർ കൗൺസിൽ, ശ്രീമതി സോണിയ മാത്തൂർ വാദിച്ചത്, കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ ഒരു ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ അനുമതി തേടുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി തെളിവുകളും കണ്ടെത്തലുകളും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ച് അപ്പീലിന് അനുമതി നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന് തീരുമാനിക്കണം എന്നാണ്. ഈ വാദത്തിന് പിൻബലമായി അഭിഭാഷക, 1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 378-ഉം, ***മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം vs ഗിരിരാജ് ദുബെ*** എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

5 മറുവശത്ത്, രണ്ടുമുതൽ ആറുവരെയുള്ള എതിർകക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. സെഡ്.യു. ഖാൻ വാദിച്ചത്, എതിർകക്ഷികളെ വെറുതെവിട്ടത് ഒരേപോലെ

അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതാപരമായ കണ്ടെത്തലുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഈ കണ്ടെത്തലുകളിലേക്ക് കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കാനും അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു.

6 എതിർഭാഗത്തിന്റെ വാദങ്ങൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം, കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകാനുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, 1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 378-ന്റെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി പാലിക്കേണ്ട ആവശ്യകതകൾ, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ വിധിയിൽ പാലിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നു. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം vs ഗിരിരാജ് ദുബെ (മേൽപരാമർശം) എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ച് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മുൻകാല വിധികളെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധിയിൽ പിന്തുടർന്ന മുൻകാല തീരുമാനങ്ങൾ ഇവയാണ്: (i) ***മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം vs വിത്തൽ റാവു പ്രീതിറാവോ ചവാൻ*** (ii) ***ഒറീസ സംസ്ഥാനം vs ധനിറാം ലുഹാർ,*** (iii) ***രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം vs. സോഹൻ ലാൽ;*** (iv) ***യു.പി. സംസ്ഥാനം vs അജയ് കുമാർ; കൂടാതെ (v) മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം vs സുജയ് മങ്കേഷ് പോയറേക്കർ.*** ഈ കേസുകളിലെല്ലാം വ്യക്തമാക്കുന്ന തത്വം ഇതാണ്: ഹൈക്കോടതി, തെളിവുകളുടെ സ്വഭാവവും വിചാരണക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകളും മനസ്സിലാക്കി, അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയത് സംക്ഷിപ്തമായി രേഖപ്പെടുത്തണം. അതായത്, തെളിവുകളും കണ്ടെത്തലുകളും പരിഗണിക്കാതെ, വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധി ഒരു സാധ്യത മാത്രമാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ അനുമതി നൽകണമോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതിയുടെ ധർമ്മത്തിന് കടമക്ക് നിരക്കുന്നതല്ല.

7 ***ഒറീസ സംസ്ഥാനം vs ധനിറാം ലുഹാർ (മേൽപരാമർശം)*** എന്ന കേസിൽ, വിചാരണക്കോടതിയുടെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയുള്ള ഉത്തരവിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകാൻ ഹൈക്കോടതി അനുമതി നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസുകളിൽ പാലിക്കേണ്ട തത്വങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്:

"6. വിചാരണക്കോടതി എല്ലാ തെളിവുകളും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിലയിരുത്തി ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ വിചാരണക്കോടതിക്ക് വീഴ്ച സംഭവിച്ചാൽ, അപ്പീൽ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി അത്തരമൊരു പരിശോധന നടത്താൻ ബാധ്യസ്ഥമാണ്. ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ അനുസരിച്ച്, വിചാരണക്കോടതി നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി അപ്പീലിന് അനുമതി നൽകുകയും, ഒരു ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി എന്ന നിലയിൽ, രേഖയിലുള്ള എല്ലാ തെളിവുകളും സ്വതന്ത്രമായി പുനർവിലയിരുത്തി, എതിർകക്ഷി കുറ്റവാളിയാണോ അല്ലയോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വസ്തുനിഷ്ഠമായ കണ്ടെത്തലുകളിൽ എത്തേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് അതിന് സാധിച്ചില്ല. ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ നിസ്സാരമായിരുന്നില്ല. ഔദ്യോഗിക സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളുടെയും ഹാജരാക്കിയ രേഖകളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റസമ്മതം അപ്പീലിൽ തീർപ്പാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. ഹൈക്കോടതി, കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള അപ്പീൽ നൽകാനുള്ള അനുമതി നിഷേധിക്കാൻ ഒരു കാരണവും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഈ നിഷേധത്തിലൂടെ, അപ്പീൽ കോടതിയുടെ സൂക്ഷ്മപരിശോധന എന്ന അവസരം എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയെന്ന വസ്തുത ഹൈക്കോടതി പൂർണ്ണമായും വിസ്മരിച്ചതായി തോന്നുന്നു. ഹൈക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള അപ്പീൽ കൈകാര്യം ചെയ്ത രീതിയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ആവശ്യമാണ്. കാരണങ്ങൾ ഒരു ഉത്തരവിന് വ്യക്തത നൽകുന്നു. നീതിയുടെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ പരിഗണനയനുസരിച്ച്, ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ ഉത്തരവിൽ, എത്ര ചെറുതാണെങ്കിൽ പോലും, മനസ്സ് പ്രയോഗിച്ചതിന്റെ സൂചന നൽകുന്ന കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. അതിന്റെ ഉത്തരവ് കൂടുതൽ വെല്ലുവിളികൾക്ക് വിധേയമാകുമ്പോൾ ഇത് കൂടുതൽ പ്രധാനമാണ്. കാരണങ്ങളുടെ അഭാവം ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിനെ നിലനിർത്താനാവാത്തതാക്കി. യു.പി. സംസ്ഥാനം vs ബത്തൻ [(2001) 10 എസ്.സി.സി 607: 2003 എസ്.സി.സി (ക്രിമിനൽ) 639] എന്ന കേസിലും സമാനമായ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ട് രണ്ട് പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ്, മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം vs വിത്തൽ

റാവു പ്രീതിറാവോ ചവാൻ [(1981) 4 എസ്.സി.സി 129: 1981 എസ്.സി.സി (ക്രിമിനൽ) 807: എ.ഐ.ആർ 1982 എസ്.സി. 1215] എന്ന കേസിൽ, അപ്പീലിന് അനുമതി നൽകുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു 'വ്യക്തമായ ഉത്തരവിന്റെ' പ്രാധാന്യം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇത്തരം കേസുകളിൽ കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന ആവശ്യം ജുഡീഷ്യൽപരമായി നിർബന്ധമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ജവഹർ ലാൽ സിംഗ് vs നരേഷ് സിംഗ് [(1987) 2 എസ്.സി.സി 222: 1987 എസ്.സി.സി (ക്രിമിനൽ) 347] എന്ന കേസിലും ഈ കാഴ്ചപ്പാട് ആവർത്തിച്ചു. ഈ കോടതി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കാനുള്ള ജുഡീഷ്യൽ അച്ചടക്കം, ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 141 മറന്നുകൊണ്ട്, ഒരു ഒഴികഴിവും പറഞ്ഞ് ഒരു അധികാരിയെയും, ഒരു കോടതിയെയും, ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന കോടതിയെ പോലും, ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

8. ഈ തത്വങ്ങൾ ഈയിടെ ഈ കോടതിയുടെ ***ചമൻ ലാൽ vs ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം*** [2020 ഡിസംബർ 3-ന് തീരുമാനമെടുത്ത 2017 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1229] എന്ന വിധിയിലും പിന്തുടർന്നിട്ടുണ്ട്.

9. വിചാരണക്കോടതിയുടെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിനുള്ള വിധിന്യായത്തിനെതിരെ ഉത്തർപ്രദേശ് സർക്കാരും അപ്പീലിന് അനുമതി തേടി അപേക്ഷ നൽകിയിരുന്നെന്നും, 2015 ജൂലൈ 7-ന് ഹൈക്കോടതി ആ അപേക്ഷ നിരസിച്ചെന്നും കോടതിയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, സർക്കാരിന് അപ്പീലിനുള്ള അനുമതി നിഷേധിക്കുന്നതിൽ, ഈ അപ്പീലിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട, 2014 സെപ്റ്റംബർ 24-ന് യഥാർത്ഥ വിവരദാതാവിന് അപ്പീലിനുള്ള അനുമതി നിഷേധിച്ച അതേ ഉത്തരവ് തന്നെയാണ് ഹൈക്കോടതി പിന്തുടർന്നതെന്ന കാര്യം പൊതുവായ ഒരു ധാരണയാണ്.

10. മുകളിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളാൽ, ഈ കേസ് ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് തിരികെ അയക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. അതിനാൽ, ഞങ്ങൾ ഈ അപ്പീൽ

അനുവദിക്കുകയും, 2014 സെപ്റ്റംബർ 24-ലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിമിനൽ മിസലേനിയസ് ആപ്ലിക്കേഷൻ (ലീവ് ടു അപ്പീൽ നമ്പർ 351/2014) പുതിയതായി പരിഗണിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനായി അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിക്ക് തിരിച്ചയക്കുന്നു.

11, തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ തീർപ്പാക്കുന്നതാണ്.

നിധി ജെയിൻ അപ്പീൽ അനുവദനീയമാണ്.